

Nr. 32 (201), oktober 2019

VISEAFTEN

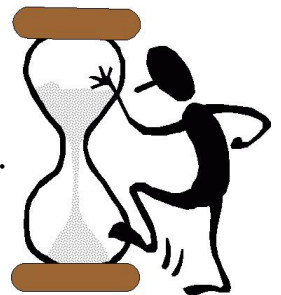
Fredag d. 8. november 2019

i Asminderød Sognegård

(dørene åbnes som sædvanligt kl. 19, og vi starter underholdningen kl. 20)

Denne viseaften sætter vi fokus på TIDEN DER GÅR.

Eller KOMMER DEN måske?

Vi kender alle fornemmelsen af, at tidskarrusellen kører hurtigere og hurtigere. At "om lidt er det forbi". Når jeg sommetider sidder og betragter solopgangen, før jeg er stået op, kan jeg blive helt forpustet, for Jorden ruller så hurtigt, og jeg kan ikke lade være med at tænke: Mon jeg overhovedet når at stå op, før solen går ned igen?

Kan vi overhovedet nå at leve, før vi dør?

Dette er den opbyggelige inspiration til aftenens sange - og så vil der også blive lejlighed til at synge årstidens sange og måske en enkelt julesang, da vi jo ikke har nogen juleforestilling.

Denne gang klarer vore egne aftenen, og foreløbig har jeg tilsagn fra **Per, Solvejg & Alex, Johan, Maibrit og mig selv**, sagde hunden ... og mon ikke der kommer et par stykker mere til?

På glædeligt gensyn!

Visevært: Iben

HUSK TILMELDING

via vores booking system www.vvin.dk

hvor du kan gå ind og reservere plads.

Vi ser meget gerne, du reserverer plads **14 dage før** en viseaften.

HUSK også at gå ind og slette din reservation
senest onsdagen før en viseaften, hvis du bliver forhindret i at komme.

Næste viseaften, finder sted

fredag d. 10. januar 2020

Denne aften vil vi fortælle om **Jens Christian Hostrup** og synge nogle af hans viser.

Jens Chr. Hostrup var optaget af viser hele livet og var selv en fremragende visesanger, som akkompagnerede sig selv på klaver. Han blev uddannet læge, men det er der så mange, der bliver! Derimod er der ikke så mange, der bliver stående som en god forfatter og komponist, men det blev Jens Chr. Hostrup.

Jens Chr. Hostrup var opkaldt efter sin farfar, som var præst og forfatter og meget kendt i sin samtid. Skrev bl.a. 'Genboerne', som stadig er fast repertoire på Det Kgl. Teater.

Aftenens Jens Chr. var med til at etablere Visens Venner Danmark sammen med Sigfred Pedersen, som blev formand.

Jens Christians viser er både muntre og lyriske, og nogle af hans viser vil blive fremført af **Lise Ravn, Verner Sjøholm og Per Husfeldt. Kjeld Tuxen** vil fortælle om Jens Chr. Hostrup.

I den sidste afdeling af viseaftenen kommer **Lilian Irlins trio**. Lilian vil synge alle '**Annas ballader**' akkompagneret af **Birgitte Holst Olsson på piano og Leif Larsen på bas**.

Balladerne er skrevet af Ida og Bent From, og de er ikke kedelige, og det er trio'en heller ikke! I har noget at glæde jer til.

Som sædvanlig vil der være nogle fællessange, så vennerne også får rørt stemmebåndene.

Aftenens viseværter er **Kjeld Tuxen og Per Husfeldt**.

=====

Ligesom sidste sæson er du velkommen til at tage en ven/veninde med som gæst, når du kommer til en viseaften. Entre for en gæst er kr. 75,-. Gæster under 50 år kommer gratis ind.

Til vennekredsens medlemmer!

HUSK – at du igen i denne sæson kan være med til at præge vores vennekredsaftener. Har du ideer til fællessange, gæstesolister, m.m., har du nu chancen. Det kræver blot, at du sender os en mail, så tager vi det op på et bestyrelsesmøde.

Vi forsøger at gøre vores vennekredsaftener så afvekslende som muligt, men som sagt så hører vi hellere end gerne, hvis netop du måtte sidde inde med gode ideer.

Noget forsinket har jeg modtaget nedenstående artikel fra Iben

Nye synapser

Guitar camp på Engelsholm Højskole, 16. – 22. juli 2017 samt 2018

”Jeg orker ikke gå i gang med at lære nyt, for jeg bliver aldrig dygtig nok, sådan noget skal man begynde med, når man er barn eller ganske ung.” Den holdning kan man tit høre hos mennesker, der er lidt oppe i årene – eller endda ikke så meget oppe i årene.

Men dygtig nok til hvad? kan man spørge. Man bliver måske aldrig virtuos, men man kan blive bedre, og man kan more sig gevaldigt undervejs. Der er noget helt elementært morsomt i at lære noget nyt. At få dannet nye veje i hjernen, nye synapser.

Det sidste er den strategi, jeg valgte, da jeg efter 25 år tog guitaren op igen og gik ind i Visens Venner. Og den 16. juli 1917, sidder jeg derfor på Vejle Banegårds café og skal have fire timer til at gå, før taxaen kører til Engelsholm Højskole. Jeg bruger tiden til at få nedfældet lidt af det, jeg har oplevet i mine uger på Visens Skib, som jeg lige er stået af efter for 13. år i træk at have taget et par tårn med det og dets skæve og underholdende deltagere – fribyttere, som vi kalder os. Jeg har valgt at vente nogle timer her på stationen på den fælles transport frem for at tage en bus; jeg kan ikke slæbe både kuffert, guitar og rygsæk de to kilometers vej fra busstoppestedet ned til slottet.

Jeg ved ikke, hvem der deltager i kurset, kun hvem der skal undervise. Jeg har meldt mig på alene. Det er jo ofte vilkårene, når man er single, og jeg er ikke bange for at kaste mig ud mellem nye mennesker. Men da jeg har siddet nogle timer i caféen og har skrevet færdig og også læst avisen grundigt, træder en smuk, høj kvinde, en snes år yngre end mig, ind med en guitar på ryggen. Hun ligner Nicole Kidman med sit brune, storkrøllede hår, smukke øjne og spidse øjenbryn.

- Hej Lone! råber jeg fra mit bord.

Hun lyser op: - Hej, Iben, hvad laver du her?

- Jeg skal på guitar camp, skal du også det?

Og det skal hun. Lone og jeg har været i skrivegruppe sammen, sammen med Bente Kure og nogle andre kvinder i en halv snes år og har en god dialog, og jeg er glad for at se hende igen, det er længe siden. Nu får vi tid til en god, privat snak, hvor vi kan spørge ind til hinanden.

I taxarugbrødet til højskolen møder vi et dusin andre af deltagerne, men kender ingen af dem. Da vi når frem til Engelsholm, får vi udleveret vores nøgler – jeg har valgt eneværelse og får et i et hus, der ligger for sig ved gårdspladsen – hvorpå vi bygger rede. Mit værelse er lille, men funktionelt, med et stort badeværelse til fælles brug på gangen og udsigt til en plæne, der strækker sig ned mod søen. Det er ikke luksus, men helt okay. Seng, lille bord, to stole, skab. Jeg er på højskole, ikke luksushotel.

Middagen er lækker, moderne, sund mad. Vi bliver budt velkommen, først af madmor, som forklarer menuen – økologisk mad og et par af ugens dage vegetarisk – så af forstander, Jakob Bunderup, en høj, slank, midaldrende mand med mørkt hår og fuldskæg. For mig ligner han en ægte højskolemand, men det er måske fordomsfuldt. I grunden ER han dog en ægte højskolemand med al den ildhu, idealisme og gode vilje, man finder i disse mennesker.

Det er faktisk svært at prøve noget nyt hvert år, som en pensionist engang anbefalede i en radioudsendelse.

Man skal lave noget i hvert fald en gang om året, som man ikke har forstand på, var hans budskab. Og det rammer mig lige i hjertet: Det er om at holde hjernen i gang og hjertet smidigt.

Er guitarundervisning nyt for en, der har spillet guitar – om end ikke så flittigt – fra 12-årsalderen?

Jo, at lære noget NYT er jo nyt. At møde Perry og hans kolleger er nyt. Og højskole har jeg også kun prøvet en gang i mit liv, nemlig på Vishögskolan i Kungälv i 2008 (9?).

Der er enkelte ansigter blandt guitaristerne, som jeg kender fra visetræf rundt omkring i Norge, Sverige og Danmark. Toril Sivertsen Tørmoe fra Norge, Malene Falck fra Helsingør, Anna Wirsén fra Sverige, Hans Klint fra Danmark. Men vi falder hurtigt i snak med alle de andre. Ugens hold består af omkring 40 guitarister og omkring 40 andre fordelt over kunstmaling, glaspusteri og keramik. Efter middagen bliver guitaristerne en efter en halet ind i hjørneværelset bag forsamlingsalen for at blive placeret på et af holdene 1-4, hvor 1 er det mest elementære og 4 er det mest avancerede. Jeg vælger at synge en sang på engelsk, så Adam, den amerikanske guitarlærer, også kan være med. Men jeg tror, det er helt overflødigt, for de vil jo bare kigge på mit guitarspil, og da de ser, jeg har godt gang i fingerspillet, bliver jeg placeret på hold 2. Det viser sig at passe mig fremragende.

Vi er en halv snes guitarister på hvert hold, der så cirkulerer mellem de 4 lærere, 2x2 timer hos hver af dem i løbet af de fire dage.

H.P. Lange, som er bluesmester, lærer os en blues med nogle underlige synkoper, der får de grå hår til at springe frem på de fleste hoveder – også dem på det dygtigste hold, viser det sig. Hans undervisning kræver også, at vi kan læse tablatur (en speciel notation, som ikke er noder, men viser de 6 strenge på guitaren og på hvilket bånd man sætter fingrene). Når vi kan den blues, skulle

vi også kunne lave akkompagnement til andre bluessange. Mit problem er, at jeg aldrig synger blues, men det kan jeg jo komme til ...

Christian Alvad lærer os at stemme guitaren på andre måder. Den klassiske standardtuning, hvor strengene hedder E-A-D-G-B-E, er kun en af måderne. Hvis man stemmer på andre måder, skal man naturligvis tage andre greb, og man laver også en masse skæve akkorder. Det giver en anden lyd og kan være vældig inspirerende, bl.a. hvis man vil ud af sine vante spor, når man skriver melodier. Jeg er blevet præsenteret for alternative tuninger før, men har opgivet at spille med dem, for det er bøvlet at stå på en scene og stemme om, og strengene har heller ikke godt af det. I stedet må man have flere guitarer med, hver gang man skal optræde, og det overstiger mine kræfter. Men inspirationen til at finde nye veje er givtig.

Adam Schlenker skal lære os flatpicking, dvs. brug af plekter. Heller ikke noget, jeg egentlig skal bruge, men også her kan man blive inspireret. Han er utrolig dygtig. Jeg spiller jo med alle fem fingre på strengene. Han med et enkelt plekter, som han holder mellem tommel og pegefinger. Og det er utroligt at høre på – man skulle tro, han havde 20 fingre. Han lærer os også noget om akkordmønstre op og ned ad guitarhalsen – som bare illustrerer, hvor godt man skal kende sit instrument.

Det er utroligt, hvor svært det kan være at få plektret til at køre frem og tilbage over samme streng, fra tone til tone, skifte streng, op og tilbage igen. Det går fint første gang, og det ser enkelt ud, men så snart der skal slås 2 eller 4 gange på samme streng, bliver det indviklet. Kroppen vil ikke følge med. Hjernen er længe om at sende budskabet til hånden og tilbage igen. Men man oplever så pludselig, at det fungerer. Det er når vi har dannet nye synapser! Og det fik vi lovet af Perry Stenbäck den første dag: Jeg lover jer, at I alle vil blive bragt uden for jeres tryghedszone, og at I garanteret vil danne nye synapser.

Og det er jo det, det handler om: at danne nye synapser.

Perry Stenbäck, en trind, herboende svensker, er ham, der har arrangeret kurset. Han prøver at kalibrere, hvad vi kan, da han får os ind som gruppe, og kaster lidt godter ud til os: En smart rytme (indviklet, også den kræver nye synapser), brug af pentatone skalaer til akkompagnement, noget akkordlære, bl.a. The Nashville Number System, som jeg ikke skal kede læseren med, men som kort går ud på at nummerere akkorderne i tonearten, så den, der spiller for, kan nøjes med at råbe nummeret på akkorden til medspillerne i stedet for akkordens navn, så man kan være med, selvom man har capo på. Det kræver selvfølgelig, at man kan nummereringen på fingrene i alle tonearterne. Det kan virke lidt tilfældigt, hvad han finder på at lære os, men han er faktisk en udmærket pædagog, og vi tager det med os, som vi kan kapere.

For det er jo det, man gør. Man lærer det, man har forudsætninger for at lære. Jeg har erfaret det meget konkret, for jeg tog kurset det følgende år igen på samme niveau og oplevede, at jeg fik mange flere ting med, fordi jeg havde arbejdet med materialet siden sidst. Ting, jeg overhovedet ikke havde opfattet året før, gav pludselig aha-oplevelser i anden omgang.

Indimellem timerne har vi ganske kort tid til at øve det, vi lige har lært. Heldigvis har lærerne noget skriftligt materiale, vi får med hjem, og nogle af deltagerne tager videoer på deres telefoner og lægger det ud på Facebook, så vi alle kan se med. Men det er klart, at det bliver sværere og sværere at øve, jo længere tid der går, og jo længere undervisningen kommer væk.

Men vi har fået tricks til øvelser: Øv langsomt, så du gør det rigtigt, og sæt langsomt tempoet op. Hvis du øver hurtigt, så du laver fejl, indøver du faktisk også fejlene.

I det sidste modul om eftermiddagen, de to timer før middag, er der et eller andet foredrag. Det kan være en repræsentant for en af grupperne, der fortæller om glaspusteri, guitarbygning eller malerkunst. Eller noget helt andet, fx kom Niels Bjerre Poulsen og fortalte om amerikansk politik, da Trump havde været præsident i 1½ år.

Efter middagen om aftenen er der som regel fri leg. Guitaristerne samles i grupper og optræder for hinanden. Der kan være en tendens til, at de lidt for højtråbende og virtuose optrædende tager hele opmærksomheden, men der er altid mulighed for os med de lidt mere stille numre for at danne en gruppe i det store hus.

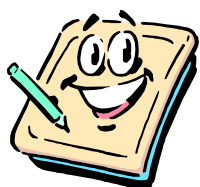
Fredag eftermiddag er der ud- og forestillinger. Vi går alle rundt og ser på, hvad de andre har lavet. Glaspusterne, keramikere, malerne. Og indimellem optræder musikerne med et nummer. Og om aftenen er der festmiddag, også gerne med musikforestilling bagefter.

Og så er den uge gået!

Et højskoleophold er som at flytte på kollegium igen, og jeg sender en taknemlig tanke til gamle Grundtvig, der er hovedmanden bag højskolebevægelsens idé om livslang uddannelse. Jeg nød desuden meget mine år på Hagemanns Kollegium i København i begyndelsen af 70'erne og har ikke så meget imod at genopleve den sorgløse, forbrødrende stemning, hvor man naturligvis ikke kommer uden om en vis indtagelse af alkoholiske drikke, udskænket i kælderbaren til overkommelige priser. Det eneste, man skal passe på dér, er, at de ætylalkoholiske tåger ikke lægger sig for tungt over de nydannede synapser.

Iben Hasselbalch

WISEAFTENER i denne sæson:

Fredag d. 11. oktober	Visevært: Hanne
Fredag d. 8. november	Visevært: Iben
Fredag d. 10. januar 2020	Visevært: Per
Fredag d. 14. februar	Visevært: Iben/Verner
Fredag d. 13. marts	Visevært: Verner/Iben

Der er **INGEN viseaften i april 2020.**

Generalforsamling finder sted tirsdag d. 28. april 2020 kl. 18.30 hos Solvejg.

Visens Venner i Nordsjælland

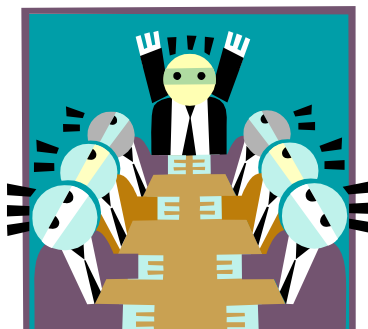
H U L E M Ø D E R:

Tirsdag d. 29. oktober hos Iben
Mandag d. 6. januar 2020 hos Kjeld
Mandag d. 3. februar hos Iben/Verner
Tirsdag d. 3. marts hos Verner/Iben

Alle hulemøderne starter kl. 18.00

VVIN's bestyrelse:

Formand

og sekretær: Lone Valentin, Rugmarken 49, st.tv., 3060 Esperg. tlf. 4913 5531
e-mail: valentin.lone@get2net.dk mobil: 2573 8973

Kasserer: Solvejg Guldberg, Hjørnestenen 1C, 2990 Nivå tlf. 4817 6325
e-mail: solgul@teliamail.dk mobil: 2855 1843

Best.medl.: Verner Sjøholm, Rønnevænget 13, 3070 Snekkersten tlf. 4922 2861
e-mail: sjoholm@mail.dk mobil: 2348 9336

Iben Hasselbalch, Rypevænget 203, 2980 Kokkedal. tlf. 4576 4176
e-mail: iben@hasselbalch.com mobil: 2625 4176

Kjeld Tuxen, Grønnegangen 8, 3070 Snekkersten mobil: 2175 1455
e-mail: k.tuxen@dadlnet.dk

Kontonr.: Danske Bank: 1551 9301828

Skjælm's redaktion/ekspedition/medl.registrering: Lone Valentin

Bordbestilling: Via vores hjemmeside www.vvin.dk